

կից տարիներէ ի վեր հետապնդուած էինք:

Մենք պէտք ենք թուրքերոյ մէջ պահել մեր դիրքը, մեր պատմական ու արդար դիրքը, Լաւագոյն միջոցը այս դիրքը ձեռք բերելու, Տէրութեան հետ՝ հասկացողութեան մը մէջ ապրիլն է, նուիրուելով աւետարանականութեան: Բայց այնչափ միայն պէտք է գործակցինք Օսմանեան հայրենիքի բարեօրոգման ու յառաջադիմութեան, ցորչափ տէրութիւնը ձեռնտու և հովանաւորող է սահմանադրական սկզբունքներու զարգացման: Ու մեծ զարգացումէ մը և ազատութենէ մը երկրին, ամենէն աւելի մենք պիտի շահինք, մանաւանդ հայկական նահանգներուն համար, ուր ժողովուրդը դեռ շատ նախակարգային դրութեան մէջ կ'ապրի: Մեր փոյթը պէտք է ըլլայ, երկրին մէջ զօրացնել աւելի ընդարձակ աշխարհահայեցողութիւններ խղճի և քաղաքական ուրիշ կարգերու մասին:

Բայց մեր ժողովուրդին անկարելի պիտի ըլլայ հասնիլ ո՛ր է դիրքի, անոր տիրել, հոն ամրանալ, եթէ ներկայ քայլքայման կացութիւնը դեռ ժամանակի մը համար ալ տեսական ըլլայ: Փութով հասկացողութիւն մը ու ազգային կուռ և կորովի կեանք մը անհրաժեշտ է հայութեան բոլոր հատուածներուն՝ սփիւռն ու կուսակցութեանց միջև: Հիմայ ամէն տեղ, զրեթէ, թուրքերոյ մէջ, մեզի կը պակսի թիւի և հարստութեան զօրութիւնը: մեզի չիմար բայց եթէ ազատութիւնը հրահանգուելու և զանոնք ձեռք բերելու:

Ընկերական կարգերու քնականոն վիճակին մէջ, ահաւաստիկ մեր պատերազմի զէնքերը մտաւոր աւելի բարձր կրթութիւն մը, տնտեսական աւելի տրամադրելի միջոցներ:

Եւ ասոնք աւելի նպատակայարմար դաշտեր չեն ժողովրդեան հոսանքը հոն ուղղելու, քան անմնական և կուսակցական նողկալի պայքարներու՝ որ զայն կը պահեն կացութեան մը մէջ որ չհասկցուիր, որ խոյս կու տայ հասկցուելէ, որ զդրդումը պիտի ըլլայ ապահովապէս:

Նոր տարւոյ հետ մեզի պէտք է յաղթութեան արեւ մը, Ոստերլիցի արեւ մը, էլքերը ցուցնէ այս կոյր ու կուրցնող կացութիւններէն դուրս գալու: Այս արեւը պիտի ըլլայ ժողովրդեան վճռական կամքը: Ու պիտի ըլլայ բարի ու կարգապահ՝ ժողովրդեան այս կամքը:

ԻՆՏԵՆՍԻՎ ԱՄԱՌՆՆԵՐ

Յառաջ, յառաջ. յաղթանակին ըզգլխանքն Օն թող հեծնէ հետերիս. թոխք մըրըրկին Դէպ անծանօթ կախարդական պետութիւնն, Մենք, մենք տէրերս ժամանակին ու շարժման:

Մեր ետեւէն փոշեթաւը թող զլորի ըսպասումի եւ տաղտուկի տըխուր յուշն. Յառաջ, յառաջ, ոչ եւս ծայր՝ չափ սահման Մեր վճռագոյն աշխարհակալ տէրութեան:

Ժամերը մեր ետին՝ դանդաղ՝ անձկալից Տագնապներով. կոյր ցընորքները պըղէրզ Հանգիստներու, սին հիպոցոսթ. օ՛ն, հոգին Գաղթէ անցնի ապագային անդունդներն:

Մըրրիկը ձայն կու տայ մեզի. մեզ երկնոտ Պիտի շտեխէ անհաւասար մըրըրկին. Պիտի յաղթենք՝ փախչելով սուր փութադոյթ Աւելի քան ամպերը, ժամն ու հովերն:

Յառաջ, յառաջ, աւելի ժիր. ցնորական Ստուերներ ըզմեզ կը հալածեն. կը տեսնեմ Անոնց դեղին կոածագ ճանկերը ահա Որ կ'երկընեան մեր ուսերէն բըռնելու:

Վըտարեցէ՛ք հեռուն. հոգերն են տըժգոյն, Եղեռնաւոր՝ ամէն առոյգ սըրտերու, Եւ նախանձոտ ամէն կարշնեղ արութեան. Մենք յաւիտեան անոնց գերի՝ պիտ' ըլլանք:

Ո՛չ, դիւային ուրուներ, ձեզ յաղթելու Համար եթէ չըբաւէ մեր ուժը, մենք Պիտ' անարգենք բախտն ու տանիք հետերիս Քաշքըլելով դէպ ի մահ, դէպ ի մահ, մահ: Վ՛կուորիս Աղաւթ:

Թարգմ. Հ. Ա. ՂԱԽԿԵԱՆ